

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36

Fylke: Møre & Romsdal

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Bremsnes.

Emne:

Bygdelag: åyene.

Oppskr. av:

Johann Kjørås

Gard:

(adresse): Langgøyneset p. Kr. sunden

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. ⁷Ja = nikker med hode,
Nei = rister på hode.
2. Forstejellig. For, da en sjeldnere traff folk,
hilste en oftere. Traff en ukjent på vei eller
sti, sa en "godt mot" (godt møte).
3. Ingen fast regel for hvem som skulle hilse først.
- 4.
5. For prest og embedsmenn tok en hatten av; ellers
sa en til kjente bare goddag o.l.
6. Vites ikke.
7. — " —
8. En håndhilste når det var lenge siden en
sist traff sammen, og når en møttes i gravøl,
bryllup o.l. — En hilste da gjerne på alle, selv
de minste.
9. Å klappe på aksela var vennskaps- og gledeser.
10. Vites ikke.
11. Måtte en likefølge, stod en stille med blottet
hode til følget var dratt forbi.
12. Vites ikke.
13. For hilste en, godmorn' fra morgenen av;
"god middag" blis det gjerne brukt, når en gis
til middag. Ellers brukt goddag både om
formiddag og ettermiddag til 7-8 åttitida, da

brøker en gjerne godt kveld. God natt blir brøket som
hilsen når en Jolates menn, skilles, sent på kveld.
Ellers brøker en nå "morn" som hilsen både
når en kommer og går, uten å synes at det
er noe rart. (En svenske som var her i sommer
synes dette var noe eiendommelig, og han spurte
om vi her sa bare "morn" i alle tilfelle.)

14. Nei.

15. Nei.

16. Vartlig hele dagen.

17. En brøker fremdeles "signe arbeidet", "signe
maten", "signe strevet", "signe laget" o. sv.

18. Vites ikke.

19. Hilsen på dem inne, men ikke " - inne og".

20. Da han gjørne inntreffer.

21. Brøkte - og brøker å banke på døra.

22. Kom, kom inn, eller - vær så god.

23. Bli stående, til en blir bedt om å sitte.

24. Enten hatten av straks en kommer inn.

25/26/27 - Vites ikke.

28. Fra gammelt tirket en av skolen når det
kom "langframmunn" eller "storframmunn" (fremmel).
- nå er skikken ombrent stutt.

29. En måtte innbedne på tunc eller trappe,
tok dem i hånd og ønsket velkommen.

30. Farvel, adjo.

31. Med omfavne, sjelden med kyss.

32. Kyss brøkes her lite som hilsen.

33.

34. Et kyss, en klem

35. Ikke brøkelig å kysse på hanta.

36.

37. Ikke så vidt jeg vet.

38. Få en klem, en søten o. (NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

39. Ja, både barn og voksne byttel nase.
40. Alle, helst voksne mot barn.
41. Ja, en knep nasen mellom peke- og langfingre
og sa: nå tok jeg nasen din, eller: nå stal jeg nasen din.
42. Ja, men en kaller det "å være glad" med en. (hvertak).
43. Både mellom barn og foreldre, voksne og barn
- og mellom voksne.
44. "Lykke til", brukes når en skal ta til med
noe, det men et arbeidsstykke, eller en drar
på fisketur - , og "til lykke" med dagen (fødselsdag) o.l.
45. Til lykke med jula, godt nyttår, til lykke med dagen,
til lykke med barnet, gratulerer med forlovelsen
og bryllupet.
46. "Kondolere" ved dødsfall.
47. "Takk for det."
48. Takkes enten i huset eller ved groven, men
ikke noe fast ord for det.
49. Det jeg heldigvis ikke.
50. Her sier en "du" til alle.
51. Nei.